

PRZYGODNIK

Rok XI numer 1 (121)

Biuletyn Klubowy

Styczeń 2011 r.

Święto Nowego Roku

Ma ono a swe korzenie w tradycji antycznej. W tradycjach rzymskich wiązało się ze świętem boga rzymskiego Janusa, obchodzonym 1 Januara (czyli stycznia) i otwierającym kalendarz oficjalnych, rzymskich świąt

religijnych i państwowych. Po reformie kalendarza rzymskiego w 46 r. p. n. e. za Juliusza Cezara święto Nowego Roku rozpoczynało oficjalny rok. Kalendarz juliański (od imienia reformatora) obowiązywał do 1583 roku, kiedy to został zreformowany przez papieża Grzegorza XIII i od jego imienia nazwany „gregoriańskim”. Tym właśnie kalendarzem posługujemy się do chwili obecnej. Według kalendarza juliańskiego do dzisiaj obchodzą swe święta wyznawcy prawosławia i grekokatolicy.

W Polsce kalendarz gregoriański wprowadzony został w 1586 roku (w trzy lata po reformie), zaś Nowy Rok obchodzimy od 1630 roku. Początkowo data 1 stycznia, od której rozpoczynał się kolejny rok powiązana była ściśle z Bożym Narodzeniem. Nowy Rok obchodzono w kościele jako oktawę tego święta.

Natomiast w dawnej polskiej, domowej tradycji świątecznej, a zwłaszcza w tradycji ludowej dzień 1 stycznia nie miał większego znaczenia i nie wyróżniano go odrębnymi, szczególnymi obchodami. Co najwyżej o zmierzchu dziewczęta odkładały roboty ręczne i wróżyły sobie o miłości i małżeństwie lejąc do wody roztopiony воск lub ciekły ołów.

Wieczorem zasiadano do wspólnej wieszery. Powszechnie obecnie i popularne sylwestrowe bale, wznoszone o północy huczne toasty na powitanie Nowego Roku, ognie sztuczne i uliczne zabawy są stosunkowo świeżej daty. W Polsce jeszcze w drugiej połowie XIX w. należały do rzadkości. Urządzano je głównie w miastach i to tylko w najbogatszych i najznaczniejszych domach.

Z czasem w Polsce, podobnie jak w innych krajach, uroczyste witanie Nowego Roku i sylwestrowe zabawy stały się obyczajem. W noc sylwestrową nikt nie śpi. Na wielkich balach, na skromniejszych zabawach tanecznych i na prywatnych przyjęciach o północy strzelają korki butelek z szampanem. Spełniamy toast za pomyślność w nowym, rozpoczynającym się roku. Na ulicach strzelają petardy i sztuczne ognie. W ostatnich latach w Polsce i w wielu krajach Europy i nie tylko można zaobserwować powstawanie nowej tradycji: radosnego i tłumnego witania Nowego Roku na placach i ulicach. To tam przenoszą się noworoczne toasty. Na placach organizowane są specjalnie przygotowane na tę okoliczność koncerty. Obecnie 1 dzień Nowego Roku bywa zwykle cichy i spokojny. Odsypiamy nocne zabawy i odpoczywamy. Wszyscy starają się, aby podobnie jak w przeszłości dzień ten upływał w zgodzie, pogodnym nastroju i przy dobrze zastawionym stole: „...jaki Nowy Rok taki cały rok...” Dawniej w Nowym Roku wstawano bardzo wcześnie rano i obmywano się w zimnej wodzie, w misce na której dno kładziono srebrny pieniądz dla zdrowia i urody. Wierzono też powszechnie, że jeśli w Nowy Rok pierwszym odwiedzającym dom gościem będzie mężczyzna, to cały nadchodzący rok będzie pomyślny, jeśli to będzie niewiasta, na dom i

domowników spadać będą kłopoty i niepowodzenia. Starsi ludzie wierni tradycji swych ojców i dziadów starali się, aby w ten dzień nie brakowało w domu jedzenia, a na stole leżał wielki nienapoczty bochenek chleba, bo miało to zapewnić dostatek chleba przez cały rok i chronić przed głodem. Z tego samego powodu gospodynie gotowały świąteczny, suty obiad: obficie kraszony groch z kapustą (tradycyjne, polskie danie noworoczne), kielbasę, mięso, stawiały na stół piwo, chleb oraz ciasto domowego wypieku. Charakterystyczne dla kuchni regionalnej, noworoczne wypieki własnej roboty musiały bowiem znaleźć się w każdym domu.

W Nowy rok, jak i w całym okresie Bożego Narodzenia, we wszystkie świąteczne, wesołe i szczodre dni domy odwiedzali kolędnicy z szopką, z gwiazdą, a także herody oraz chłopcy z turoniem, konikiem, kozą, niedźwiedziem i innymi zwierzęcymi postaciami. Ich występy, życzenia i podziękowania za otrzymane datki, wyrażały zawsze tę sprawę najważniejszą w życiu mieszkańców, troskę o gospodarstwo i urodzaj:

*Żebyście byli zdrowi, weseli jako w niebie anieli
cały rok!*

*Żeby wam się darzyło, wodziło, kopilo
i dyszłem do stodoły obróciło cały rok!*

*Żebyście mieli pełne komory i pełne pudła
I żeby wam gospodyni u pieca nie schudła!*

*Żebyście mieli żyto jak koryto, ziemniaki jak
chodaki, buraki jak pniaki...*

Tyle wołków, co w płocie kołków

Tyle cieliczek, co w lesie jedliczek

Tyle owieczek, co w lesie mróweczek...

*Żeby gospodarz chodził pomiędzy snopkami, jak
miesiąc pomiędzy gwiazdami!*

W Nowy Rok do domów przychodzili także inni kolędnicy, chodzący wyłącznie w dniu 1 stycznia. Na ziemi rzeszowskiej i sądeckiej, wczesnie rano, z wielkim hałasem, skaczący i pohukujący wpadali do domów dorastający chłopcy, a młodzi mężczyźni – draby noworoczne, zwani także „drobami” lub „dropami” owinięci w słomiane powróśla, w wysokich słomianych czapkach, z drewnianymi mieczami w rękach biegali po całym domu, psocili, przewracali sprzęty, rozlewali wodę, rozsypywali śmiecie, kradli co tylko nawinęło się im pod rękę – głównie jedzenie, pakowali do swoich parcianych worków. Wszystko uchodziło im bezkarnie. Wierzono bowiem, że wraz w nimi wchodzi do domu szczęście i powodzenie, zgodnie z przysłowiem:

*Gdzie drab w domu, szczęście w domu będzie,
krowa się ocieli, dziewczka za mąż wyjdzie*

Kolędnicy po woli odchodzą w przeszłość. Ale dalej, zgodnie z naszą starą tradycją, życzymy sobie „*Do Siego Roku!*” Zwrot ten może oznaczać życzenie tego właśnie roku szczęśliwego i dostatniego. Ale interpretujemy go też jako życzenie długowieczności, doczekania w zdrowiu sędziwych lat, czy wieku „*do-siego*”, jak niejaka Dorota, zdrobniale zwana Dosią, żyjąca niebywale długo w dawnych, pradawnych czasach i w nieokreślonym bliżej miejscu. A więc pożyczmy sobie wszyscy „*Do Siego Roku!*” - jeszcze możemy!

My, jak mamy to w obyczaju od wielu już lat, witaliśmy Nowy Rok przy sylwestrowym ognisku rozpalonym na Pierścienicy. Turyści związani z KTP „Przygoda” przybyli tam dwiema trasami. Ci, którzy mieli więcej czasu i ochoty przyszli w to miejsce z kol. Maciejem Toborowiczem ze Słowika szlakiem turystycznym przez góry Pasma Posłowickiego. Pozostali przywędrowali krótszą trasą z centrum Kielc z kol. Jerzym Pabianem albo własnymi trasami. Przy ognisku spotkała się ponad 40 osobowa grupa turystów. Nowy Rok przywitali razem z mieszkańcami Kielc, którzy też przybyli na szczyt Pierścienicy, toastem. Oglądali też jak zwykle fajerwerki nad miastem. Tym razem nie było za bardzo czego podziwiać. Trochę za sprawą pogody, a trochę pewnie z powodu kryzysu gospodarczego, który i nam się daje we znaki. Były takie lata, że niebo nad miastem aż gotowało się od sztucznych ogni. A i na samej Pierścienicy nie brakowało odpalanych materiałów pirotechnicznych. Tym razem było wyraźnie skromniej. Ale może dzięki temu wszyscy wrócili do domów bez uszczerbku na ubraniu. Przy ognisku bawiono się i śpiewano do późnych godzin nocnych.

Rano najwytrwalsi i ci, którzy pozostali w Sylwestra, w domach spotkali się na tradycyjnej Noworocznej Wycieczce z Ameliówki do Masłowa

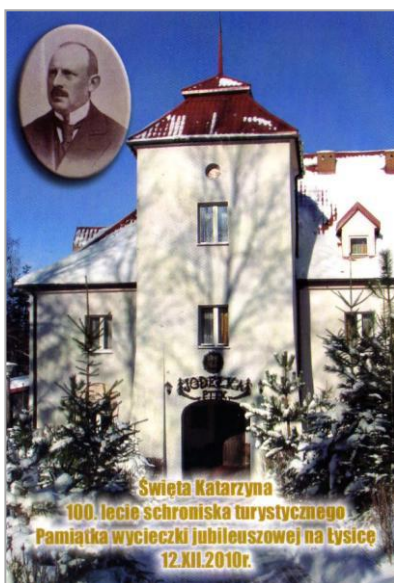

przez g. Klonówkę. Tu, pod Diabelskim Kamieniem w samo południe również wzniesiono noworoczne toasty. Wycieczkę poprowadził kol. Marcin Klamka. Zima zafundowała jej uczestnikom wspaniałą, wręcz bajkową scenerię. Przeszkadzał tylko dość silny, zimny wiatr utrudniający wędrówkę. I pewnie dlatego wycieczkującym lepiej od zimnego „szampana” smakowały inne trunki i zwykła gorąca herbata.

Anna Hendler

ZIMOWA WYCIECZKA NA ŁYSICĘ.

Rok 2010 był rokiem wielu jubileuszy związanych z historią turystyki i krajoznawstwa polskiego. Jednym z nich była 100 rocznica powstania pierwszego schroniska Polskiego Towarzystwa Krajoznawczego w naszych górach, założonego w 1910r. z inicjatywy Aleksandra Janowskiego u stóp Łysicy w Świętej Katarzynie. Na temat samego schroniska nie będę w tym miejscu się rozpisywał, gdyż pięknie to uczynił kol. T. Wągrowski w jednym z wcześniejszych numerów „Przygodnika”

Członkowie naszego Klubu i Klubu Górskiego postanowili ten okrągły jubileusz uczcić wspólnym spotkaniem na szczycie Łysicy, która w czasach zaborów była najwyższym wzniesieniem Królestwa Polskiego. Na szczyt weszliśmy dwiema trasami. Część uczestników z KTP „Przygoda” wraz z kol. T.

Wągrowskim weszła na nią ze Świętej Katarzyny spod budynku byłego schroniska założonego przez A. Janowskiego. Druga trasa prowadzona przez kol. L. Segieta wiodła z Bielin przez Kakonin i przełęcz św. Mikołaja. Na szczycie Łysicy obie grupy się spotkały i wysłuchały barwnej opowieści kol. T. Wągrowskiego, który przeniósł nas w atmosferę tamtych pionierskich lat naszej turystyki. Po wykonaniu serii pamiątkowych fotografii, każdy z uczestników otrzymał specjalnie na tę okazję wydrukowaną pocztówkę, zaprojektowaną i

ufundowaną przez naszego niezastąpionego kol. Tomka.

Po zejściu z Łysicy udaliśmy się do Domu Wczasowego „Jodelka” dzierżawionego od PTTK przez prywatnego najemcę, gdzie odpoczęliśmy i mogliśmy jeszcze porozmawiać wspólnie na różne tematy. Obiekt ten nie ma już tej atmosfery petetekowskiej, zarówno w sferze duchowej, jak i materialnej, szkoda. Gdy przypomnę sobie jakim intensywnym życiem tętnił Dom Wycieczkowy PTTK im. A. Janowskiego. Tu czuliśmy się jak we własnym domu. Ile się tu odbyło różnego rodzaju imprez. Mnie łaża się w oku kręci. Dziś się liczy tylko komercja. Gospodarz jest co prawda bardzo uprzejmy, ale dla prawdziwych turystów nie bardzo jest tu miejsce. Kończąc tę krótką relację, muszę wrzucić kamyk do ogródka władz PTTK w Kielcach, które nie potrafiły albo nie chciały wykorzystać Jubileuszu schroniska do szerszego spopularyzowania petetekowskiej historii tego miejsca wśród społeczeństwa. My, szeregowi członkowie PTTK postanowiliśmy jednak o nim pamiętać.

Jerzy Pabian

NASZE SPOTKANIE WIGILIJNE

Turyści z KTP „Przygoda” i Klubu Górskiego spotkali się 19 grudnia 2010 r. w wiacie turystycznej obok leśniczówki „Długojów”. Odbyła się tu Wigilia

w najradośniejszym dla nas towarzystwie: turyści, słońce, śnieg, ognisko, choinki. Przełamano się

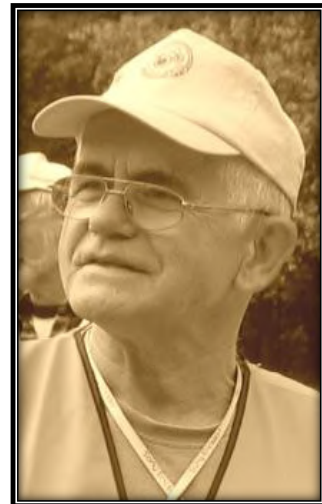
opłatkiem, złożono nawzajem życzenia zdrowia, szczęścia, miłości, pomyślności.... Pośpiewano wspólnie kolędy. Głównym daniem na stole był gorący żur w dwóch wydaniach,; według przepisów 2 gospodyń: Bernadetty Pękowskiej i Krystyny Michniewicz. Były też pierożki, kutia, sałatki, ciasta,

cytrynowka. Wyjątkowo aktywny towarzysko był kol Janusz Nogaj. Dzięki niemu pod wiatą sporo się działo. Dziękujemy Urszuli Zychowicz i Maciejowi Toborowiczowi za organizację imprezy.

ŻEGNAMY NASZEGO KOLEGĘ

Z głębokim smutkiem przyjęliśmy wiadomość o śmierci naszego kolegi Andrzeja Wójcika. Zmarł 13.XII.2010 r. w następstwie wypadku, któremu uległ na służbie przewodniczej w drodze na Święty Krzyż. Był długoletnim działaczem PTTK, przewodnikiem świętokrzyskim, przewodnikiem OTP, GOT i KOT. Uprawiał aktywnie turystykę górską, nizinną i kolarską. Był świetnym narciarzem i żeglarzem. Uczestniczył w bardzo wielu rajdach i niedzielnych wycieczkach jako ich organizator. W ostatnim czasie prowadził trasy na Rajdach Pielgrzymkowych i Majówkach Rowerowych organizowanych przez ks. bp. Mariana Florczyka. Przeżył lat 69. Niech pozostanie w naszej serdecznej pamięci.

Tekst i fot. T. Wągrowski

NOWA ŚCIEŻKA TURYSTYCZNA

Prezentujemy nową ścieżkę edukacyjną autorstwa pana Grzegorza Szlefarskiego, nauczyciela przyrody w szkole Podstawowej w Ćmińsku, która powstała w gminie Miedziana Góra. Projekt ten był realizowany w latach 2008/2009 w ramach programu Centrum Edukacji Obywatelskiej w Warszawie i został wyróżniony. Zrealizowali go uczniowie Szkoły Podstawowej w Ćmińsku w ramach zajęć dodatkowych – Szkolne Koło Młodych Ekologów pod opieką autora. Wzięli oni udział w Programie „Aktywni z natury – młodzi ambasadorzy skarbów natury małej ojczyzny. W latach 2009 - 2010. wyznakowano ścieżkę edukacyjną. Nosi nazwę: „Śladami gwarków, fryszerzy i kowali”. Trasa obejmuje miejsca cenne ze względów historycznych, kulturowych oraz przyrodniczych. Poszczególne przystanki stanowią miejsca działalności górniczej i hutniczej ludzi mieszkających na tych terenach od XVI w, po czasy współczesne. Podczas zwiedzania kolejnych miejsc dowiedzieć się można jak ogromny wpływ na pobliskie osady miał rozwój górnictwa i hutnictwa. Kościoły, kaplice, wsie to najlepsze tego

dowody. Kopalnie, kuźnie, huty, wielkie piece, fryszerne, szlifiernie to miejsca nieodzownie związane z historią Miedzianej Góry. Herb oraz nazwa gminy nawiązują do tych tradycji. Oprócz walorów historycznych, podziwiać można także piękno krajobrazu Gór Świętokrzyskich, a szczególnie Wzgórz Tumlińskich, Kołomańskich oraz Baraniej Góry. Wzniesienia poprzecinane są dolinkami cieków wodnych. Doliną płynie największy - rzeka Bobrza. Obecność w jednym miejscu rud metali oraz rzek umożliwiła rozwój hutnictwa, które jako siłę napędową miechów, młotów, tłuczek wykorzystywało wodę

Program Centrum Edukacji Obywatelskiej okazał się bardzo dobrym partnerem, pomocnym w realizacji projektu na wszystkich jego etapach. Ocalenie od zagłady środowiska przyrodniczego, jak również ochrona pamięci miejscowego dziedzictwa narodowego, były głównym celem projektu. Równocześnie, poprzez własny przykład i działalność uczniów, starano się zwrócić uwagę mieszkańcom Ćmińska i okolic na te wartości przyrodnicze i historyczne, które zdaniem autora projektu były dotąd przez nich niedoceniane, a związane są z ochroną przyrody i dziedzictwa kulturowego. Dzięki projektowi powstała ścieżka dydaktyczna prowadząca przez najbardziej interesujące miejsca w gminie związane z działalnością gospodarczą przodków mieszkańców gminy. Celem stworzenia trasy było także zwrócenie uwagi społeczności lokalnej na wartość posiadanych „skarbów”. Uznano to za bardzo ważne, gdyż niewiedza jest często powodem dewastacji, zaśmiecania oraz nieświadomego niszczenia śladów historii.

Trasa przebiega przez gminę z północy na południe. Pokonać ją można pieszo lub rowerem. Na ścieżce edukacyjnej znajduje się 12 przystanków:

1. Kościół Świętej Trójcy i Matki Bożej Szkaplerznej w Ćmińsku
2. Pozostałości po Zakładzie Wielkopieczowym W roku 1824 w Bobrzy
3. Miejsce po pierwszym wielkim piecu na ziemiach polskich.
4. Góra Grodowa i rezerwat geologiczny Kamienne Kręgi, Kościół w Tumlinie
5. Kamieniołom Wykień
6. Piekło na Górze Kamień
7. Ślady górniczej działalności – frysztzy górnicze.
8. Kamieniołom Ciosowa
9. Szlifiernia z 1624 r. zbudowana 1,5 km w dół rzeki od pierwszego wielkiego pieca

10. Kopalnia na Górze Ławęczna na terenie Góry Ławęcznej gdzie na początku wieku XVII prowadzona była eksploatacja rud żelaza
11. Miedziana Góra - pozostałości dawnej kopalni miedzi i Kaplica Św. Barbary na Górze Kaplicznej
12. Kamieniołom Mogiłki - projektowany rezerwat geologiczny. Nieczynny kamieniołom „Mogiłki” położony jest na wzgórzu o tej samej nazwie, we wsi Kostomłoty

Ścieżkę zainaugurowano 19 września ubiegłego roku w trakcie obchodów Europejskich Dni Dziedzictwa przejściem jej części na odcinku z Miedzianej Góry (spod Urzędu Gminy) do Bobrzy. Uczniów z okolicznych szkół i turystów oprowadzał nasz kolega Czesław Naporowski. Polecamy ją wszystkim naszym turystom.

Wraz z nadchodzącym kolejnym rokiem naszej działalności przypominamy wszystkim członkom naszej organizacji może nieco zapomniany, ale ciągle aktualny dokument:

KARTA TURYSTY PTTK

1. Turystyka odradza Twe siły, pomaga każdemu, szczególnie młodzieży, poznawać swoją ojczyznę.
2. Przyroda i dorobek kultury są własnością całego narodu - i Ty jesteś za nie odpowiedzialny.
3. Każdy turysta to Twój przyjaciel - służ mu radą i pomocą.
4. Zwiedz to, o czym czytałeś - przeczytaj o tym, co masz zwiedzić.
5. Dopuść naturę do głosu - nie hałasuj.
6. Zostaw miejsce pobytu w takim stanie, w jakim chciałbyś je zastać.
7. Ogień i szkło źródłem niebezpieczeństw - uważaj.
8. Alkohol wrogiem turystyki - unikaj go na wycieczce.
9. Zachowaj ostrożność - Twoja lekkomyślność zagraża Tobie i innym.
10. Turysta wszędzie gościem - pozostawiaj po sobie dobre wspomnienie.
11. Nie bądź obojętny wobec niewłaściwego zachowania innych.
12. Dobry humor pomaga turyście w każdej sytuacji - uśmiechnij się.

SKŁADKI CZŁONKOWSKIE PTTK W 2011 ROKU

Zgodnie z uchwałą ZG PTTK w 2011 roku obowiązują składki dla członków zwyczajnych PTTK, w następujących wysokościach:

36,00 zł - składka normalna za okres od 1 stycznia 2011 roku do 31 marca 2012 roku,

18,00 zł składka ulgowa za okres od 1 stycznia 2011 roku do 31 marca 2012 roku,

9,00 zł składka ulgowa za okres od 1 września 2011 roku dla osób płacących składkę ulgową, a wstępujących do PTTK w drugiej połowie roku od 1 września do 31 marca 2012 roku.

Składka członkowska wnoszona jest jednorazowo w terminie **do 31 grudnia 2011 roku**.

Ustalono też wysokość wpisowego dla osób wstępujących do PTTK w 2011 r. na 10,00 zł - dla opłacających składkę normalną, 6,00 zł - dla opłacających składkę ulgową i 5,00 zł dla osób będących uczniami szkół do poziomu szkoły ponad gimnazjalnej. Kwota wpisowego zawiera opłatę za legitymację i znaczek organizacyjny PTTK. Jeśli ktoś zgubił legitymację, to wydanie nowej wiąże się z opłatą w wysokości 4,00 zł - będącą kosztem wykonania oraz dystrybucji legitymacji przez ZG PTTK.

Zgodnie z uchwałą podjętą przez Członków Klubu na grudniowym zebraniu składka członkowska w Klubie „Przygoda”, na ten rok, wynosi 20 zł. Nie podnoszono składki przez ostatnie 10 lat. Zarząd dołoży swoich starań, aby opłacało się nam ją płacić.

Przypominamy też, że legitymacja z naklejonym aktualnym znaczkiem jest równocześnie polisą ubezpieczeniową jej właściciela w TU SIGNAL IDUNA Polska S. A. na imprezach organizowanych przez PTTK. Jest też kartą rabatową w schroniskach PTTK, innych obiektach

turystycznych i w sklepach sieci „Hi-Mountain”. Wykaz wszystkich obiektów i instytucji dających nam zniżki można znaleźć na stronie internetowej ZG PTTK.

Osoby, które do dnia 31 grudnia 2010 roku nie opłaciły składki członkowskiej za rok 2010, a nie chcą utracić ciągłości przynależności do PTTK (art.16 ust.1 pkt.2 oraz art.16 ust.2 Statutu PTTK) czynią to przy opłacaniu składki za rok 2011, nie później jednak niż do 31 marca 2011 roku. Osoby te opłacają składkę członkowską za rok 2010 zgodnie z zasadami określonymi uchwałą ZG PTTK nr 10/XVII/2009 z dnia 25 października 2009 roku. Składkę członkowską opłaca się w oddziale PTTK, którego jest się członkiem samodzielnie albo poprzez skarbnika klubu. Miejmy nadzieję, że przyszły rok przyniesie nam mniej problemów w regulowaniu naszych zobowiązań organizacyjnych. Przypominamy też, że legitymacja z naklejonym aktualnym znaczkiem jest równocześnie polisą ubezpieczeniową jej właściciela w TU SIGNAL IDUNA Polska S. A. na imprezach organizowanych przez PTTK.

W sieci sprzedaży Hi-Mountain posiadacze ważnej legitymacji członkowskiej PTTK mogą zaopatrywać się w specjalistyczną odzież i sprzęt niezbędny do uprawiania turystyki po niższych cenach. Przewodnicy turystyczni, piloci wycieczek należący do PTTK oraz przodownicy i instruktorzy PTTK otrzymają 15 proc. rabatu w sklepach tej firmy na terenie całego kraju i w sklepie internetowym. Pozostałym członkom PTTK przysługuje 10 procentowy rabat.

Przysługują nam też rabaty w schroniskach, domach wycieczkowych i stanicach PTTK, ale obiekty te są ostatnio prywatyzowane i raczej mało konkurencyjne w stosunku do innych podobnych obiektów nie petetekowskich.

REDAKCJA

Plan imprez turystycznych kol. Jarka Leszczyńskiego na rok 2011

1. **20.02.2011** (niedziela) wycieczka piesza: Święta Katarzyna – Łysica – Kapliczka św. Mikołaja – Kokanin – Bieliny”.
2. **13.03.2011** (niedziela) wycieczka piesza: Brzeziny – Podlesie – Kamienna Góra – Potok – Dębno.
3. **19.03.2011** (sobota) wyjazd busem do Grochowisk na inscenizację Bitwy pod Grochowiskami.
4. **26.03.2011** (sobota) Droga Krzyżowa na Zalasnej Górze.
5. **03.04.2011** (niedziela) wycieczka piesza: Gołszyce – Góra Truskolaska – Wesołówka – Przełęcz Karczmarka – Szczytniak – Góra Jeleniewska – Paprocie – Kobyla Góra – Trzcianka.
6. **09.04.2011** (Sobota) wycieczka busem: Piekary Śląskie – Górnos Śląski Park Etnograficzny w Chorzowie – Gliwice – Katowice.

7. **17.04.2011** (niedziela) wyjazd na Niedzielę Palmową do Smardzowic.
8. **07.05.2011** (sobota) wycieczka piesza: Stopnica – Góra Szubieniczna – Las Wolicki – Topola – Kotelnica – Kamienna Góra – Połonina – Sułkowice – Góra Kapturowa – Szczaworyż; nabożeństwo majowe pod kapliczką MB Stopnickiej na Kotelnicy.
9. **04.06.2010** (Sobota) wycieczka busem: Falków – Przedbórz – Dobromierz – Rez. „Bukowa Góra” – Rez. „Murawy Dobromierskie” – Kluczewsko – Żeleźnica – Wilczyca – Lasocin – Mnin.
10. **11 – 18.07.2010** wycieczka pieszo – objazdowa: Wołyń (Góry Krzemienieckie – Góry Germańskie – Góry Pełczyńskie).
11. **10.09.2010** (sobota) VI Stopnicki Rajd Pielgrzymkowy na trasie: Smogorzów – Prusy – Stopnica.
12. **01.10.2010** (sobota) wycieczka busem: Tarnobrzeg – Baranów Sandomierski – Padew Narodowa – Jaślany – Tuszów Narodowy – Mielec – Kolbuszowa – Cmolasy – Majdan Królewski”.
13. **16.10.2010** (niedziela) wycieczka piesza: Małogoszcz – Sabianów – Żarczyce Duże – Wygnanów - Złotniki – Lipnica – Karsznice – Gorgolowa – Bocheniec.
14. **06.11.2010** (Niedziela) wycieczka piesza Małogoszcz – Czubatka – Bolmin – Jedlnica – Grzywy Korzeckowskie – Korzecko – Chęciny.
15. **04.12.2010** (Niedziela) wycieczka piesza „Powitanie Zimy” na trasie: Białogon MZK – Góra Foltańskiego – Biesak – Przełęcz Łaskawa – Przełęcz pod Obrazikiem – Pierścienica – Dyminy – Góra Hałasa – Telegraf – Bukówka.

Kalendarz imprez turystyczno - krajoznawczych organizowanych przez Oddział PTTK w Końskich, w 2011r.

Lp.	Termin	Nazwa Imprezy	Miejsce przeprowadzenia	Organizatorzy
1	8 stycznia (sobota)	XXIV Rajd Zimowy	Okolice Końskich	O/PTTK, KTA PTTK "PASAT"
2	5 lutego (sobota)	XII Zimowy Półmaraton Pieszny na 25 km	Ziemia Konecka Białaczów - Końskie	O/PTTK, KTA PTTK "PASAT"
3	5 marca (sobota)	XXXVI Rajd Bab	Ziemia Konecka	O/PTTK, KTA PTTK "PASAT"
4	3 maja (wtorek)	XXI Biegi Uliczne z ok. święta Konstytucji 3 Maja	Park Miejski w Końskich	O/PTTK, KTA PTTK "PASAT"
5	7 - 8 maja (sobota/niedziela)	XV Rajd Pieszny "Nocna Majówka"	Ziemia Konecka	O/PTTK, KTA PTTK "PASAT"
6	14 maja (sobota)	VI Cross Maraton "Przez Piekło do Nieba" - 42,195m	Okolice Sielpi	O/PTTK, KTA PTTK "PASAT"
7	18 - 19 czerwca (sobota/niedziela)	XIX Konecki Maraton Pieszny na 50 km	Ziemia Świętokrzyska; Skarżysko-Kam. – Sielpia	O/PTTK, KTA PTTK "PASAT"
8	2 - 4 września (piątek - niedziela)	X Supermaraton Pieszny na 100km "Konecka Setka"	Ziemia Świętokrzyska; Zak. Sielpia	O/PTTK, KTA PTTK "PASAT"
10	17 września (sobota)	XI Sielpia eXtreme Maraton	Ziemia Konecka; Zak. Sielpia	O/PTTK, KTA PTTK "PASAT"
11	11 listopada (piątek)	XV Rajd Niepodległości	Ziemia Konecka; Zak. Sielpia	O/PTTK w Końskich, O/PTTK w Żarnowie

WYCIECZKI KTP „PRZYGODA” OD 16.01. DO 13.02. 2011 ROK

L.p.	Data	Trasa	Przewodnik	Miejsce zbiórki
1.	16.01.11 (niedziela)	Bilcza – Babia Góra – G. Dymińska – G. Telegraf – Wietrznia – Kielce KSM około 12 km	Lech Segiet	Przystanek MPK Nr 29 Obok WDK ul. Ściegiennego godz. 8 ⁴⁰
2.	23.01.11 (niedziela)	„Śladami Powstania Styczniowego” Skorzeszyce – Sieraków – Obozowisko „Rębajły” – Niwki Daleszyckie - Daleszyce ok. 12 km	Krzysztof Bogusz	Przystanek MPK linii nr 43 ul. Czarnowska godz. 8 ⁴⁰
3.	30.01.11 (niedziela)	Bukówka – Mójcza - Cedzyna ok. 10 km Dojazd na Bukówkę MPK Nr 33 odj godz 8, ⁵¹ z ul. Żytniej lub MPK Nr 108 z ul Tarnowskiej przy ul. Prostej odj o g. 9 ¹² .	Marcin Klamka	Bukówka Pętla MPK godz. 9 ²⁰
4.	06.02.11 (niedziela)	Zagnańsk – Osieczyńska Góra – Łączna ok. 15 km.	Paweł Wojtas	Dworzec PKP Zbiórka 6,25 Odjazd poc. 8,42
5.	13.02. 11 (niedziela)	„Rajd Walentynkowy” Trasa do ustalenia	Zarząd KTP „Przygoda”	

„Przygodnik” - Biuletyn Klubu Turystów Pieszych „Przygoda”
Oddziału Świętokrzyskiego PTTK w Kielcach ul. Sienkiewicza 29
tel. 041 34 459 14, 041 344 77 43

Redagują: Anna Hendler, Jerzy Pabian, wsparcie techniczne: Andrzej Nocuń

